

NORGES HØYESTERETT

Den 7. mai 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Stabel, Indreberg og Bårdsen i

HR-2014-00886-U, (sak nr. 2014/691), straffesak, anke over beslutning:

A (advokat Brynjulf Risnes)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder kjøring av bil i ruspåvirket tilstand, jf. vegtrafikkloven § 31 første til fjerde ledd jf. § 22 første ledd og kjøring uten gyldig førerkort, jf. vegtrafikkloven § 31 første ledd jf. § 24 første ledd første punktum.
- (2) Ved tiltalebeslutning 30. september 2013 ble A tiltalt for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første til fjerde ledd jf. § 22 første ledd og vegtrafikkloven § 31 første ledd jf. § 24 første ledd første punktum. Grunnlaget var at han søndag 21. juli 2013 skulle ha ført personbil med kjennemerke -- ---- til tross for at han var påvirket av alkohol og ikke hadde gyldig førerkort for vedkommende gruppe av motorvogner.
- (3) Nedre Telemark tingrett avsa dom 8. januar 2014 med slik slutning:

"A, født 00.00.1977, dømmes for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første til fjerde ledd, jfr § 22 første ledd og vegtrafikkloven § 31 første ledd, jfr § 24 første ledd første punktum, jfr straffeloven § 62, til fengsel i 5 – fem – måneder og en bot på kr 10 000 – titusen – subsidiært fengsel i 15 – femten – dager."
- (4) A anket til lagmannsretten. Anken gjaldt bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og straffutmålingen. Agder lagmannsrett fant at anken ikke kunne føre frem, og nektet den fremmet etter straffeprosessloven § 321 annet ledd første punktum.
- (5) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen, og er hovedsakelig begrunnet i at lagmannsretten besluttet å nekte anken fremmet uten at den kjente innholdet i forklaringen

til et nytt vitne – B – om at det var han, ikke domfelte, som hadde kjørt bilen. Vitnet hadde ikke forklart seg verken for politiet eller tingretten.

(6) A har nedlagt slik påstand:

"Lagmannsrettens beslutning oppheves."

(7) Påtalemyndigheten har påstått at anken bør forkastes.

(8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 321 sjette ledd. Dette omfatter blant annet spørsmålet om hvorvidt anken skal fremmes er vurdert etter riktig vurderingstema, om det skjønner lagmannsretten har utøvd, er forsvarlig – herunder om det ut fra retts- og bevissspørsmålene var forsvarlig å nekte anken fremmet etter en skriftlig og forenklet behandling, jf. Rt. 2012 side 1342 med henvisning til tidligere praksis.

(9) Ankeutvalgets flertall – dommerne Indreberg og Bårdsen – peker på at det av forsvarerens skriv til lagmannsretten 3. februar 2014 fremgår at det skal ha kommet frem nye opplysninger etter tingrettens dom. Skrivet er noe uklart, men kan forstås slik at et nytt vitne – B – ved en eventuell ankeforhandling vil forklare at det var han som kjørte bilen, ikke tiltalte. Av anken til Høyesterett fremgår det at det var slik det skulle forstås. Slik saken ellers lå an, burde lagmannsretten ikke ha truffet beslutning om å nekte anken fremmet uten en nærmere avklaring omkring denne forklaringen, for eksempel ved å be om at det ble foretatt politiavhør av B før lagmannsretten tok stilling til spørsmålet om anken skulle nektes fremmet.

(10) Etter flertallets syn bør lagmannsrettens beslutning derfor oppheves.

(11) Ankeutvalgets mindretall – dommer Stabel – finner at lagmannsretten har hatt et forsvarlig grunnlag for å vurdere det totale bevisbildet ved en eventuell ankeforhandling, også for det tilfellet at vitneforklaringen ville vise at B mente å ha kjørt bilen på det aktuelle tidspunktet. Etter mindretallets syn er det derfor ikke grunnlag for opphevelse.

(12) Kjennelsen er avsagt under slik dissens som fremgår ovenfor.

S L U T N I N G:

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Hilde Indreberg
(sign.)

Ingse Stabel
(sign.)

Arntfinn Bårdsen
(sign.)

Riktig utskrift: